

Suvestinė redakcija nuo 2023-06-09

Isakymas paskelbtas: TAR 2019-11-05, i. k. 2019-17624

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

ĮSAKYMAS DĖL STATYBOS TECHNINIO REGLAMENTO STR 2.03.01:2019 „STATINIŲ PRIEINAMUMAS“ PATVIRTINIMO

2019 m. lapkričio 4 d. Nr. D1-653

Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 6 straipsnio 3 dalimi, 8 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos neigaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnio 2 dalimi ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. vasario 26 d. nutarimo Nr. 280 „Dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 įgyvendinimo“ 1.2, 1.30 papunkčiais:

1. T v i r t i n u statybos techninį reglamentą STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ (toliau – STR 2.03.01:2019) pridedama.
2. P r i p a ž i s t u netekusiais galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. birželio 14 d. įsakymą Nr. 317 „Dėl STR 2.03.01:2001 „Statiniai ir teritorijos. Reikalavimai žmonių su negalia reikmėms“ patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais.
3. N u s t a t a u, kad šis įsakymas įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.

Aplinkos ministras

Kęstutis Mažeika

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2019 m. lapkričio 4 d. įsakymu Nr. D1-653

STATYBOS TECHNINIS REGLAMENTAS
STR 2.03.01:2019
STATINIŲ PRIEINAMUMAS

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Statybos techninis reglamentas STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ (toliau – Reglamentas) nustato reikalavimus rengiant statinių, nurodytų Reglamento 1 priede, statybos, rekonstravimo, pastato atnaujinimo (modernizavimo), kapitalinio remonto, supaprastintą statybos, supaprastintą rekonstravimo projektus, kapitalinio remonto aprašą, paprastojo remonto projektą ar paprastojo remonto aprašą arba keičiant statinių paskirtį į nurodytą Reglamento 1 priede paskirtį. Atnaujinant (modernizuojant), rekonstruojant ar remontuojant reglamento 1 priede nurodytus statinius, reglamento nuostatos taikomos tik atnaujinimo (modernizavimo), rekonstravimo ar remonto metu pertvarkomoms statinio dalims, ši išimtis netaikoma, kai keičiama statinių paskirtis. Sprendimas pritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektus neigaliujų specialiesiems poreikiams priimamas Neigaliujų socialinės integracijos įstatymo [5.1] 11 straipsnio 3 dalies nustatyta tvarka.

2. Projektuojant statinius turi būti vadovaujamas bendraisiais projektavimo aspektais, nustatytais ISO 21542:2011 [5.10].

3. Šio reglamento reikalavimai taikomi rengiant geležinkelio infrastruktūros statinių projektus tiek, kiek jie neprieštarauja Komisijos reglamentui (ES) Nr. 1300/2014 [5.9].

4. Jeigu Reglamentas ar kiti teisės aktai nenustato atskirų reikalavimų statinių (jų dalij), nurodytų Reglamento 1 priede, prieinamumui, turi būti vadovaujamas ISO 21542:2011 [5.10] ir ISO 23599:2012 [5.11]. Jeigu Reglamento ar kitų teisės aktų reikalavimai ir tarptautinių ar Lietuvos standartų reikalavimai, į kuriuos pateikiamos nuorodos, skiriasi, taikomi Reglamento ar kitų teisės aktų reikalavimai.

II SKYRIUS
NUORODOS

5. Šiame reglamente pateiktos nuorodos į šiuos normatyvinius dokumentus ir kitus teisės aktus:

- 5.1. Lietuvos Respublikos neigaliujų socialinės integracijos įstatymą;
- 5.2. Lietuvos Respublikos statybos įstatymą;
- 5.3. Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymą;
- 5.4. Lietuvos Respublikos želdynų įstatymą;

5.5. statybos techninį reglamentą STR 2.06.04:2014 „Gatvės ir vietinės reikšmės keliai. Bendrieji reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2011 m. gruodžio 2 d. įsakymu Nr. D1-933 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.06.04:2014 „Gatvės ir vietinės reikšmės keliai. Bendrieji reikalavimai“ patvirtinimo pakeitimo“;

5.6. statybos techninį reglamentą STR 2.02.08:2012 „Automobilių saugyklių projektavimas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. D1-83 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.08:2005 „Automobilių saugyklių projektavimas“ patvirtinimo“;

5.7. Lietuvos higienos normą HN 98:2014 „Natūralus ir dirbtinis darbo vietų apšvietimas. Apšvietos mažiausios ribinės vertės ir bendrieji matavimo reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos

Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 24 d. įsakymu Nr. 277 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 98:2014 „Natūralus ir dirbtinis darbo vietų apšvietimas. Apšvietos mažiausios ribinės vertės ir bendrieji matavimo reikalavimai“;

5.8. Kelių eismo taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950 „Dėl kelių eismo taisyklių patvirtinimo“;

5.9. 2014 m. lapkričio 18 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 1300/2014 dėl Sajungos geležinkelio sistemos prieinamumo neigaliems ir riboto judumo asmenims techninių sąveikos specifikacijų (OL 2014 L 356, p. 110);

5.10. tarptautinį standartą ISO 21542:2011 „Pastatų statyba. Užstatytos aplinkos prieinamumas ir naudojamumas“;

5.11. tarptautinį standartą ISO 23599:2012 „Pagalbinės priemonės neregiamams ir silpnaregiams. Taktiliniai vaikščiojamojo paviršiaus indikatoriai“;

5.12. Lietuvos standartą LST EN 81-41:2010 „Liftų konstravimo ir įrengimo saugos taisyklos. Specialieji keleiviniai ir krovininiai liftai. 41 dalis. Sumažėjusio judumo asmenims naudoti skirtos vertikaliojo kėlimo platformos“;

5.13. Lietuvos standartą LST EN 81-70:2018 „Liftų konstravimo ir įrengimo saugos taisyklos. Specialusis keleivinių ir krovininių–keleivinių liftų pritaikymas. 70 dalis. Liftų prieinamumas asmenims, išskaitant neigaliuosius“.

III SKYRIUS PAGRINDINĖS SĄVOKOS

6. Reglamente vartojomos sąvokos atitinka jų apibrėžimus, pateiktus Lietuvos Respublikos neigaliųjų socialinės integracijos įstatyme [5.1], Lietuvos Respublikos statybos įstatyme [5.2], Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatyme [5.3], tarptautiniame standarte ISO 21542:2011 [5.10]. Kitos šiame Reglamente vartojomos sąvokos:

6.1. **nuožulna (pandusas arba rampa)** – nuožulni plokštuma, skirta aukščių skirtumams įveikti pėsčiomis, judant vežimeliu ar kitomis pagalbinėmis judėjimo priemonėmis;

6.2. **riboto judumo asmuo** – asmuo, kuris dėl sutrikusių kūno funkcijų ar kitų priežascių gali tik ribotai savarankiškai judėti ir naudotis jo poreikiams nepritaikyta fizine aplinka;

6.3. **prieinama judėjimo trasa** – visiems asmenims judėti tinkama aplinkos ir statinių objektus jungianti pėsčiųjų judėjimo erdvę;

6.4. **neigaliųjų automobilių stovėjimo vieta** – pagal teisės aktų reikalavimus įrengta ir ženklu „Neigalieji“ paženkinta [5.8] negalių turintiems asmenims tinkama automobilių stovėjimo vieta, iki kurios yra tokiems asmenims pritaikyta judėjimo trasa;

6.5. **turėklas (ranktūris)** – prie sienos ar (ir) grindų tvirtinamas horizontalus ar vertikalus (atsižvelgiant į įrengimo vietą, stabilus ar atlenkiamas arba pasukamas) įtaisas, skirtas įsitverti rankomis, atsiremti ar pasilaikyti.

IV SKYRIUS NEIGALIŲJŲ AUTOMOBILIŲ STOVĖJIMO VIETA

7. Neigaliųjų automobilių stovėjimo vietas įrengiamos arčiausiai įėjimų į pastatą ne didesniu kaip 50 m atstumu. Kai to pasiekti negalima, ne didesniu kaip 30 m atstumu nuo įėjimų į objektą turi būti įrengtos ne siauresnės kaip 3 600 mm ir ne trumpesnės kaip 9 000 mm išlaipinimo aikštelės šalia gatvės ar privažiavimo važiuojamosios dalies su bortelio rampa.

8. Neigaliųjų automobilių stovėjimo vietas turi jungtis su prieinama judėjimo trasa, įrengta pagal ISO 21542:2011 7 skyriaus [5.10] reikalavimus. Gyvenamosiose vietovėse neigaliųjų automobilių stovėjimo vietas tamsiu paros metu turi būti apšviestos [5.7].

9. Neigaliųjų automobilių stovėjimo vietose išilginis arba skersinis dangos nuolydis negali būti didesnis kaip 1:50 (2 proc.).

10. Lygių skirtumas tarp neigaliųjų automobilių stovėjimo vietų ir joms skirtų išlipimo aikštelėų draudžiamas.

11. Bortelio nuožulna (rampa) (reglamente suprantama kaip ISO 21542:2011 3.36 papunktyje [5.10] apibrėžta sąvoka) nuo stovėjimo vienos iki gretimo aukštesnio pėsčiųjų tako (prieinamos trasos) įrengiama pagal ISO 21542:2011 6.7 papunktį [5.10].

12. Kai įvažiavimas į neigaliųjų automobilių stovėjimo vietas ir automobilių saugyklas kontroliuojamos pakeliama ar kitokia užtvara, privalo būti užtikrinta prieinama trasa riboto judumo asmenims pasiekti jėjimą į objektą, keleivinių liftą ar nuožulną (pandusą arba rampą) (toliau - nuožulna).

13. Neigaliųjų automobilių stovėjimo vietų išlipimo aikštelėse negali būti įrengiami ar paliekami jokie trukdantys objektais (aptvarai, sienelės, medžiai, kelio ženklai, šviestuvų atramos ir pan.).

14. Neigaliųjų automobilių stovėjimo vietas skirstomos į du tipus A ir B:

14.1. A tipo neigaliųjų automobilių stovėjimo vieta tinkama mikroautobusams turi būti ne siauresnė kaip 4 900 mm, iš kurių 3 400 mm automobilių statymo vienos plotis, o 1 500 mm aikštelė išlipimui, ir ne trumpesnė kaip 8 200 mm, iš kurių 5 200 mm automobilių statymo vienos ilgis, o 3 000 mm aikštelė išlipimui. Jeigu šone ar gale automobilių statymo vienos įrengta pėsčiųjų judėjimo trasa, atitinkanti išlipimo aikštelei keliamus reikalavimus, atskira išlipimo aikštelė gali būti neįrengiama;

14.2. B tipo neigaliųjų automobilių stovėjimo vieta turi būti ne siauresnė kaip 3 900 mm, iš kurių 2 400 mm automobilių statymo vienos plotis, o 1 500 mm aikštelė išlipimui, ir ne trumpesnė kaip 5 200 mm. Jeigu šone automobilių statymo vienos įrengta pėsčiųjų judėjimo trasa, atitinkanti išlipimo aikštelei keliamus reikalavimus, atskira išlipimo aikštelė gali būti neįrengiama.

15. Reglamente nustatyta 1 500 mm pločio aikštelė išlipimui gali būti bendra dviem gretimoms neigaliųjų automobilių stovėjimo vietoms.

16. Automobilių saugyklose neigaliųjų automobilių stovėjimo vietų privalomas skaičius pateikiamas 1 lentelėje.

1 lentelė

Neigaliųjų automobilių stovėjimo vietų skaičius

Bendras automobilių stovėjimo vietų skaičius	Minimalus bendras neigaliųjų automobilių stovėjimo vietų skaičius	Minimalus A tipo automobilių stovėjimo vietų skaičius iš neigaliųjų automobilių stovėjimo vietų skaičiaus
20 ar mažiau	1	1
21 - 50	2	1
51 - 100	4 procentai nuo bendro automobilių stovėjimo vietų skaičiaus	1 procentas nuo bendro automobilių stovėjimo vietų skaičiaus, bet ne mažiau kaip 1 vieta
101 - 200	4 procentai nuo bendro automobilių stovėjimo vietų skaičiaus	0,75 procento nuo bendro automobilių stovėjimo vietų skaičiaus, bet ne mažiau kaip 1 vieta
201 - 1000	3 procentai nuo bendro automobilių stovėjimo vietų skaičiaus, bet ne mažiau	0,5 procento nuo bendro automobilių stovėjimo vietų

	kaip 8 vietas	skaičiaus, bet ne mažiau kaip 2 vietas
daugiau kaip 1000	2 procentai nuo bendro automobilių stovėjimo vietų skaičiaus, bet ne mažiau kaip 30 vietų	0,25 procento nuo bendro automobilių stovėjimo vietų skaičiaus, bet ne mažiau kaip 5 vietas

17. Gydymo paskirties pastatų (išskyrus veterinarijos gydyklas, kurioms taikomi 1 lentelės reikalavimai), automobilių stovėjimo vietose [5.5] ir automobilių saugyklose [5.6] minimalus neįgaliųjų automobilių stovėjimo vietų skaičius privalo sudaryti 10 procentų vietų, bet ne mažiau kaip dvi vietas, iš kurių ne mažiau kaip 50 procentų A tipo nuo bendro neįgaliųjų automobilių stovėjimo vietų skaičiaus.

18. Kai neįgaliųjų automobilių stovėjimo vietos įrengiamos patalpose, jos turi atitikti šio skyriaus ir ISO 21542:2011 6.8 papunkčio [5.10] reikalavimus.

19. Kiti reikalavimai neįgaliųjų automobilių stovėjimo vietoms nustatyti ISO 21542:2011 6 skyriuje [5.10].

V SKYRIUS TAKAI IKI PASTATO

20. Takas arba maršrutas nuo žemės sklypo arba statybos sklypo ribos arba transporto priemonių stovėjimo zonas iki pastato turi būti įrengiamas pagal ISO 21542:2011 7, 8 ir 9 skyrių [5.10] ir Reglamento reikalavimus.

VI SKYRIUS NUOŽULNOS (PANDUSAI ARBA RAMPOS)

21. Kai pėsčiųjų judėjimo maršruto išilginis nuolydis miestų, miestelių ir kaimų viešosiose erdvėse, statinių išorėje ar viduje viršija 1:20 (5 proc.), išskyrus atvejus, nurodytus 75 punkte, turi būti įrengtos nuožulnos vadovaujantis ISO 21542:2011 8 skyriumi [5.10]. Nuožulnų išilginiai nuolydžiai, didžiausias pakilimo aukštis ir kiti parametrai nustatyti ISO 21542:2011 8 skyriaus 2 lentelėje [5.10].

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-183](#), 2023-06-08, paskelbta TAR 2023-06-08, i. k. 2023-11368

22. Nuožulnas įrengiant kultūros paveldo objektuose, saugomose teritorijose ar esamuose statiniuose, kai dėl kultūros paveldo objekto vertingųjų savybių turinčių elementų (dalių), saugomų teritorijų reljefo ar dėl esamo statinio konstrukcinių savybių neįmanoma išlaikyti ISO 21542:2011 8 skyriaus 2 lentelėje [5.10] nustatyti reikalavimų, statinio projekte pagrindus, gali būti įrengiamos didesnio nuolydžio nuožulnos vadovaujantis ISO 21542:2011 8 skyriaus 3 lentelėje [5.10] nustatytais parametrais.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-183](#), 2023-06-08, paskelbta TAR 2023-06-08, i. k. 2023-11368

23. Išilgai pėsčiųjų takų, nuožulnų, terasų ar kitų pakylų saugos priemonės parenkamos pagal ISO 21542:2011 9 skyrių [5.10], išskyrus atvejus, nurodytus 75 punkte.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-183](#), 2023-06-08, paskelbta TAR 2023-06-08, i. k. 2023-11368

24. Kai įrengiamos nuožulnos viena priešais kitą, tarp jų turi būti įrengiama ne mažesnė kaip 1500 mm ilgio horizontali atkarpa.

VII SKYRIUS IĘJIMAI Į PASTATA

25. Ięjimai į pastatą įrengiami vadovaujantis ISO 21542:2011 10 skyriaus [5.10] reikalavimais. Kai į esamą statinį dėl nepakankamos erdvės prie jėjimo neįmanoma įrengti 1 500 mm x 1 500 mm dydžio manevravimo erdvės, statinio projekte pagrindus, ji gali būti sumažinta iki 1 200 mm x 1 200 mm dydžio.

26. Pagrindinio jėjimo ir jėjimų, jei yra daugiau nei vienasis vienodo statuso jėjimų, tarpdurio minimalus laisvasis plotis turi būti ne mažesnis kaip 850 mm.

VIII SKYRIUS HORIZONTALUSIS IR VERTIKALUSIS JUDĖJIMAS

27. Horizontaliojo judėjimo zonas turi būti įrengtos pagal ISO 21542:2011 11 skyrių [5.10].

28. Vertikiliojo judėjimo sistemą sudaro laiptai, liftai, nuožulnos, eskalatoriai, slenkantys takai (judamieji perėjimo takai), keliamosios platformos. Vertikiliojo judėjimo sistema įrengiama vadovaujantis ISO 21542:2011 12 skyriumi [5.10]. Jei slenkančių takų nuolydis daugiau kaip 6 procentai, turi būti įrengiamas liftas, vadovaujantis šio Reglamento VIII skyriumi.

29. Laiptai įrengiami vadovaujantis ISO 21542:2011 13 skyriuje [5.10] nustatytais reikalavimais.

30. Turėklai takuose su pakopomis, nuolaidžiuose takuose, nuožulnose ir laiptuose įrengiami vadovaujantis ISO 21542:2011 14 skyriuje [5.10] nustatytais reikalavimais. Kai kultūros paveldo objektuose dėl vertingųjų savybių turinčių elementų (dalių) negali būti įrengti turėklai pagal ISO 21542:2011 14 skyriaus [5.10] reikalavimus, pagrindus projekte, turėklai gali būti įrengiami vienoje takų su pakopomis, nuolaidžią takų, nuožulnų ir laiptų pusėje.

31. Eskalatoriai ir judantys takai įrengiami vadovaujantis ISO 21542:2011 17 skyriaus [5.10] reikalavimais.

IX SKYRIUS LIFTAI, VERTIKALIOS IR NUOLAIDŽIOS KELIAMOSIOS PLATFORMOS

32. Prieinamumui į visus statinio aukštus ir lygius liftai įrengiami taikant Reglamentą ir standartą LST EN 81-70:2018 [5.13].

33. Lifto iškvietimo ir valdymo mygtukai turi būti sumontuoti 800 – 1100 mm aukštyje nuo grindų ar priėjimo prie lifto paviršiaus.

34. Priešais liftą turi būti palikta ne mažesnė kaip 1500 mm x 1500 mm laisva aikštelė. Kultūros paveldo objektuose ar esamuose statiniuose, kai dėl kultūros paveldo objekto vertingųjų savybių turinčių elementų (dalių) ar dėl esamo statinio konstrukcinių savybių neįmanoma įrengti nurodyto dydžio aikštelę priešais liftą, ji gali būti sumažinta iki 1 200 mm x 1 200 mm. Kai priešais liftą įrengiamas takas, jo plotis negali būti įskaičiuojamas į priešais liftą esančios aikštelės plotį. Jeigu priešais jėjimą į liftą yra laiptai, minimalus atstumas nuo lifto durų iki laiptų 2 400 mm. Manevravimo erdvė turi būti apšviesta ne mažiau, kaip 100 lx apšvietimu. Atstumas tarp liftų, esančių vienas priešais kitą, turi būti ne mažesnis kaip 3 000 mm.

35. Kultūros paveldo objektuose ar esamuose statiniuose, kai dėl kultūros paveldo objekto vertingųjų savybių turinčių elementų (dalių) ar dėl esamo statinio konstrukcinių savybių neįmanoma įrengti liftą, statinio projekte pagrindus, įrengiami riboto judumo asmenis, tarp jų ir judantiems vežimėliais, prieinami vertikalūs keltuvai pagal standartą LST EN 81-41:2010 [5.12].

36. Kultūros paveldo objektuose ar esamuose statiniuose, kai dėl kultūros paveldo objekto vertingųjų savybių turinčių elementų (dalių) ar dėl esamo statinio konstrukcinių savybių lifto ar

vertikalaus keltuvo įrengti neįmanoma, statinio projekte pagrindus, gali būti įrengiami laiptų keltuvai (platformos) pagal standarto LST EN 81-41:2010 [5.12] reikalavimus nesiaurinant minimalaus norminio evakavimo(si) kelio pločio.

X SKYRIUS DURYS IR LANGAI

37. Durys įrengiamos vadovaujantis ISO 21542:2011 18 skyriaus [5.10] reikalavimais. Prieinamose judėjimo trasose ir kitais teisės aktuose nurodytais atvejais mažiausias durų laisvasis plotis turi būti 850 mm, jeigu didesnio evakavimo(si) kelių durų pločio nenustato gaisrinę saugą reglamentuojantys teisės aktai.

XI SKYRIUS GYVENAMIEJI PASTATAI

38. Gyvenamuju pastatų visų aukštų gyvenamuju patalpų (butų ir kt.), o lifto neturinčiuose gyvenamuosiouose pastatuose – pirmojo aukšto gyvenamuju patalpų (butų ir kt.), erdvės ar patalpos turi būti suprojektuotos taip, kad išlaikant ISO 21542:2011 26.18 papunktyje ir 27, 28 ir 29 skyriuose [5.10] nustatytus matmenų reikalavimus, statinį (jo dalį) paprastojo remonto darbais galima būtų pritaikyti riboto judumo žmonių poreikiams. Butuose virtuvės patalpa turi būti ne mažesnė kaip 9 m².

39. Valdymo įranga, įtaisai ir jungikliai gyvenamuosiouose pastatuose ir patalpose įrengiami pagal ISO 21542:2011 36 skyriaus [5.10] reikalavimus.

40. Gyvenamuosiouose pastatuose ir patalpose durys turi atitikti šio Reglamento 25, 26 ir 37 punktų reikalavimus.

XII SKYRIUS PRIĖMIMO ZONOS, PREKYSTALIAI, STALAI, KASOS IR RŪBINĖS

41. Priėmimo zonas, prekystaliai, stalai, kasos ir rūbinės įrengiamos vadovaujantis ISO 21542:2011 19 ir 20 skyriais [5.10].

XIII SKYRIUS AUDITORIJOS, KONCERTŲ SALĖS, SPORTO ARENOS IR PANĀŠIOS SĒDIMOSIOS VIETOS

42. Visuomeninės paskirties statinių (patalpų) salėse, arenose, auditorijose ir kitose žiūrovams skirtose sėdimose vietose (toliau – salės) privalo būti įrengtas 2 lentelėje nurodytas skaičius vietų vežimėliais judantiems asmenims.

43. Salėse riboto judumo asmenims vietos ir kitos zonas įrengiamos vadovaujantis ISO 21542:2011 21, 22, 23, 25 ir 37 skyriuose [5.10] ir Reglamento šiame skyriuje numatytais reikalavimais.

2 lentelė
Vietų skaičius vežimėliais judantiems asmenims

Sėdimų vietų skaičius salėje	Minimalus skaičius įrengtų vietų vežimėliais judantiems asmenims	Minimalus skaičius sėdimų vietų su pakeliamais ranktūriais ar be ranktūrių persėdimui iš vežimėlio
-------------------------------------	---	---

iki 40	2	1, kai salėje daugiau kaip 20 vietų
41 – 80	3	2
81 – 100	4	
101 – 200	5	3
201 – 300	6	
301 – 400	7	
401 – 500	8	
501 – 5 000	7 ir daliai nuo 501 iki 5 000 vietų pridedant 1 vietą kas 150 vietų.	0,25 procento nuo bendro sėdimų vietų skaičiaus salėje, bet ne mažiau kaip 4
5 001 ir daugiau	36 ir daliai virš 5 000 vietų pridedant 1 vietą kas 200 vietų.	

Pastaba. 2 lentelėje nurodytas vietų vežimėliais judantiems asmenims skaičius taikomas visoms salės zonombs (parteriams, ložėms, balkonams, kabinoms ir pan.), skaičiuojant kiekvienos salės zonas vietas atskirai.

44. Minimalus skaičius sėdimų vietų su pakeliamais ranktūriais ar be ranktūrių persėdimui iš vežimėlio įrengiamas salėse su įtvirtintomis kėdėmis. Greta jų privalo būti palikta ne mažesnė kaip 900 x 1400 mm vieta vežimeliui.

45. Amfiteatro tipo salėse vienos vežimėliais judantiems asmenims privalo būti įrengiamos ne mažiau kaip dviejuose lygiuose.

46. Ne mažiau pusė vežimėliais judantiems asmenims skirtų vietų salėse turi būti sugrupuotos po dvi, kitos – išdėstytos salėje, grupuojant jas su įprastinėmis salių kėdėmis. Šios vietas turi būti prieinamoje judėjimo trasoje, kuri turi būti ir evakuacijos iš statinių keliais.

47. Salėse privalo būti užtikrinta galimybė pakilti į scenos pakylą, užkulisius, terasą, balkoną ir kitas lankytojams skirtas patalpų vietas.

48. Prieinama judėjimo trasa nuo įėjimo į patalpas iki vietų, skirtų vežimėliais judantiems asmenims, ir scenos pakylos, užkulisių, terasų, balkonų ir kitų lankytojams skirtų patalpų turi būti įrengiama vadovaujantis šio Reglamento VII skyriumi.

49. Salėse įrengiant takus su pakopomis ir (ar) nuolaidžių takus, nuožulnas, turi būti vadovaujamas ISO 21542:2011 14 skyriuje [5.10] nustatytais reikalavimais.

XIV SKYRIUS **MAITINIMO PASKIRTIES VIETOS**

50. Maitinimo paskirties statinių (patalpų) lankytojams (paslaugų gavėjams) skirtos vietas privalo atitikti ISO 21542:2011 24 ir 37 skyrių [5.10] reikalavimus.

51. Maitinimo paskirties statinių (patalpų) lankytojams (paslaugų gavėjams) skirtos vietas turi būti tolygiai paskirstytos visoje patalpoje ar atskirose jos zonose (pakylose, balkonuose, terasose, antresolėse).

XV SKYRIUS

TUALETAI

52. Visuomeninės paskirties statinių (patalpų) kiekviename aukšte turi būti įrengtas šiame Reglamente nurodytais atvejais ne mažiau kaip vienas bendras riboto judumo vyrams ir moterims tinkamas tualetas, i kurį įeinama tiesiai iš bendrojo naudojimo koridorių, holų, vestibiulių ir pan. (toliau – bendrojo naudojimo patalpos) arba atskiri vyru ir moterų tualetai, tinkami ir riboto judumo asmenims.

53. Riboto judumo asmenims įrengiami A, B, C tipų tualetai vadovaujantis ISO 21542:2011 26 skyriumi [5.10].

54. Visuomeninės paskirties statinio (patalpų) kiekviename aukšte, kai aukšto patalpų plotas didesnis nei 1 000 m², įrengiamas ne mažiau kaip vienas A tipo tualetas su jėjimu iš bendro naudojimo patalpų.

55. A tipo tualetai įrengiami kiekviename gydymo paskirties pastato (patalpų) aukšte, išskyrus veterinarijos gydyklas.

56. Visuomeninės paskirties statinyje (patalpose), kai aukšto patalpų plotas didesnis nei 200 m² ir ne didesnis kaip 1 000 m², įrengiamas 3 lentelėje nurodytas A tipo tualetų skaičius su jėjimu iš bendro naudojimo patalpų, išdėstant juos tolygiai tarp aukštų (kai A tipo tualetų skaičius didesnis nei 1), o likusiuose aukštose, kai aukšto patalpų plotas didesnis nei 200 m² ir iki 1 000 m², įrengiami B tipo tualetai su jėjimu iš bendrojo naudojimo patalpų.

3 lentelė

Visuomeninės paskirties statinio (patalpų) minimalus A tipo tualetų skaičius, kai aukšto patalpų plotas didesnis nei 200 m² ir ne didesnis kaip 1 000 m².

Statinio (patalpų) aukštų skaičius	Statinio (patalpų) minimalus A tipo tualetų skaičius
1 – 3	1
4 – 6	2
Daugiau kaip 6	3 ir papildomiems 3 aukštams pridedant po 1

57. Visuomeninės paskirties statinio (patalpų) kiekviename aukšte, kai aukšto patalpų plotas didesnis nei 100 m² ir ne didesnis kaip 200 m², įrengiamas ne mažiau kaip vienas bendras riboto judumo vyrams ir moterims B tipo tualetas su jėjimu iš bendrojo naudojimo patalpų arba atskiri vyrams ir moterims B tipo reikalavimus atitinkantys tualetai.

58. Visuomeninės paskirties statinio (patalpų) kiekviename aukšte, kai aukšto patalpų plotas 100 m² ar mažesnis, įrengiamas ne mažiau kaip vienas bendras riboto judumo vyrams ir moterims C tipo tualetas su jėjimu iš bendrojo naudojimo patalpų arba atskiri vyrams ir moterims C tipo reikalavimus atitinkantys tualetai.

59. A, B, ir C tipų tualetuose durų tarpdurio minimalus laisvasis plotis – 850 mm, o juose įrengiamų unitazų viršus turi būti 430 – 520 mm aukštyje nuo grindų paviršiaus.

60. Jeigu tualete įrengiamos trys ir daugiau tualetų kabinos, viena iš jų turi būti tinkama riboto judumo asmenims. Tokiais atvejais judėjimo trasa patekti į kabiną ir prie bent vieno iš patalpoje esančių praustuvių turi būti ne siauresnė kaip 1 500 mm. Riboto judumo asmenims skirtų kabinų durys turi atsidaryti į išorę. Šių durų plotis turi būti ne mažesnis kaip 850 mm. Kabina turi būti ne mažesnė kaip 1 830 mm x 1 830 mm. Reglamento 59 punkte nurodyto aukščio unitazas įrengiamas nuo vienos iš sienų (pertvarų) paliekant 920 mm laisvą erdvę. Prie unitazo įrengiami turėklai vadovaujantis ISO 21542:2011 26.7 papunkčiu [5.10].

61. Statiniuose, kuriuose lankytojams yra įrengiami dušai, bent viena dušo patalpa ir judėjimo trasa iki jos turi būti tinkama riboto judumo asmenims. Reikalavimai dušo patalpos įrengimui nustatyti ISO 21542:2011 26.16 papunktyje [5.10].

62. Viešieji tualetai privalo būti tinkami riboto judumo asmenims ir jų įrengimui taikomi minimalūs A arba B tipo tualetams ISO 21542:2011 26 skyriuje [5.10] nustatyti matmenų ir įrengimo reikalavimai.

XVI SKYRIUS **PRIEINAMI KAMBARIAI NEGYVENAMUOSIUOSE PASTATUOSE**

63. Trumpalaikio apgyvendinimo pastatų (viešbučių paskirties pastatų (viešbučių, motelių, svečių namų) ir poilsio paskirties pastatų (turizmo centrai, poilsio namai, jaunimo nakvynės namai, kempingų pastatai, kaimo turizmo pastatai) prieigos, patekimas į juos, judėjimas ir naudojimasis visomis pagrindinėmis ir pagalbinėmis patalpomis privalo atitikti Reglamento reikalavimus.

64. Trumpalaikio apgyvendinimo pastatuose privalomas Reglamento 4 lentelėje nustatytas kambarių skaičius su riboto judumo asmenims tinkamu tualetu ir dušu.

65. Trumpalaikio apgyvendinimo pastatų kambarių minimalūs matmenų ir išdėstymo reikalavimai nustatyti ISO 21542:2011 27, 28 ir 29 skyriuose [5.10], o tualetas su dušu įrengiamas vadovaujantis ISO 21542:2011 26.18 papunkčiu [5.10].

4 lentelė
Trumpalaikio apgyvendinimo pastatų kambarių minimalus skaičius su tinkamais kambariais ir dušais vežimėliais judantiems asmenims

Bendras kambarių skaičius	Tinkamų vežimėliais judantiems asmenims kambarių skaičius
iki 25	2
26 – 50	3
51 – 75	4
76 – 100	5
101 – 150	7
151 – 200	8
201 – 300	10
301 – 400	12

401 – 500	13
501 ir daugiau 1000	3 procentai nuo bendro skaičiaus

XVII SKYRIUS GRINDŲ IR SIENŲ PAVIRŠIAI

66. Grindų ir sienų paviršiai įrengiami vadovaujantis ISO 21542:2011 31 skyriumi [5.10].

XVIII SKYRIUS APŠVIETIMAS

67. Lauko ir statinių vidaus apšvietimas projektuojamas vadovaujantis HN 98:2000 [5.7] ir ISO 21542:2011 33 skyriaus [5.10] reikalavimais.

XIX SKYRIUS REGIMASIS KONTRASTAS

68. Parenkant statinių apdailą turi būti vadovaujamas ISO 21542:2011 35 skyriumi [5.10].

XX SKYRIUS ĮRANGA, VALDYMO ĮTAISAI IR JUNGIKLIAI

69. Valdymo įranga, įtaisai ir jungikliai įrengiami pagal ISO 21542:2011 36 skyriaus [5.10] reikalavimus.

XXI SKYRIUS GYVENAMUJŲ VIETOVIŲ APLINKA IR APLINKA UŽ JŪ RIBŲ

70. Pėsčiųjų perėjos ir šaligatvio bortelio nuožulnos išilginis nuolydis turi atitikti ISO 21542:2011 8 skyriaus 2 lentelės [5.10] reikalavimus.

71. Bortelio nuožulnos plotis be nusklebtų kraštų turi būti ne mažesnis kaip 1 500 mm. Prieš bortelio nuožulną, iš šaligatvio pusės, turi būti lygi aikštelė ne mažesnė kaip 1 500 x 1 500 mm, kurios nuolydis bet kuria kryptimi negali būti didesnis kaip 1:50 (2 proc.). Bortelio nuožulnos kraštai turi būti nusklebtai ir jų nuolydis turi būti tokas pat, kaip bortelio nuožulnos. Kai nepakanka vietas prieš bortelio nuožulną įrengti ne mažesnės kaip 1500 x 1500 mm lygios aikštelės, gali būti įrengiamos šoninės nuožulnos, atitinkančios ISO 21542:2011 8 skyriaus 2 lentelės reikalavimus, lygiagrečios pėsčiųjų takui, su ne mažesne kaip 1 500 x 1 500 mm lygia aikštelių prie važiuojamosios dalies pėsčiųjų perėjos lygyje. Pėsčiųjų perėjose įrengiamas vandens drenažas turi atitikti ISO 21542:2011 7.13 papunktį [5.10].

72. Ties perėja saugos salelės bortelius privaloma nužeminti iki dangos lygio arba įrengti bortelio nuožulną. Šiuo atveju skirtumas tarp paviršių neturi viršyti 5 mm.

73. Kiekviena bortelio nuožulna privalo turėti 560 – 610 mm pločio taktelinę dėmesį atkreipiančią struktūrą, kuri įrengiama per visą nuožulnos plotį, 300 – 320 mm atstumu nuo ižengimo į važiuojamąją gatvęs (kelio) dalį.

74. Pėsčiųjų ir dviračių takai turi būti atskirti regėjimo negalią turintiems asmenims gerai juntamos faktūros juosta, kuri gali įsiterpti ir į šaligatvį, ir į dviračių takelį (skirtingos faktūros juosta įrengiama panaudojant natūralius akmenis, mozaikinius akmenis, betoninius blokelius, trinkeles ir pan.).

75. Miestų, miestelių ir kaimų viešosiose erdvėse (tarp jų atskirų želdynų, žaliųjų jungčių [5.4]) pėsčiųjų srautus, statinius, erdves, vietas ir objektus jungiančiose trasose (maršrutuose) esantys pėsčiųjų takai (išskyru skirtus objektų, įrenginių ir sistemų techniniam aptarnavimui) įrengiami pagal ISO 21542:2011 7 ir 9 skyrius [5.10]. Kai pėsčiųjų takai įrengiami saugomose teritorijose, kultūros paveldo objektuose ar esamuose statiniuose dėl kultūros paveldo objekto vertingųjų savybių turinčių elementų (dalių) ar dėl esamo statinio konstrukcinių savybių neįmanoma išlaikyti ISO 21542:2011 reikalavimų, taikomi 76 punkto reikalavimai.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-183](#), 2023-06-08, paskelbta TAR 2023-06-08, i. k. 2023-11368

76. Neurbanizuotose ir neurbanizuojamose teritorijose įrengiami pėsčiųjų takai turi būti projektuojami taip, kad išilginis nuolydis būtų ne didesnis kaip 5 proc. Jei vienos sėlygos itin sudėtingos (saugomos teritorijos, kultūros paveldo objektai, istoriškai susiklostęs užstatymas), maksimalus išilginis tako nuolydis gali būti padidinamas iki 12,5 proc., o skersinis nuolydis negali viršyti 1,5–2,0 proc. Kai išilginis nuolydis yra didesnis kaip 5 proc., tačiau neviršija 12,5 proc., priklausomai nuo nuolydžio, turi būti numatomos papildomos priemonės (kuo nuolydis didesnis, tuo daugiau papildomų priemonių taikoma):

- 76.1. įrengiami turėklai pagal 30 punkte nustatytais reikalavimus;
- 76.2. priklausomai nuo nuolydžio, racionaliu atstumu išdėstomas atokvėpio aikštelių, kurių ilgis turi būti 1,5–2,0 m, o išilginis ir skersinis nuolydžiai negali viršyti 1,5–2,0 proc.;
- 76.3. mažesniu, nei nurodyta 78 punkte, atstumu išdėstomas poilsio aikštelių su visa jose privaloma infrastruktūra. Atstumas parenkamas atsižvelgiant į tako nuolydį ir ilgį – kuo didesnis nuolydis ar nuožulnaus ruožo ilgis, tuo mažesnis atstumas tarp poilsio aikštelių (atstumas gali būti ir nemažinamas, jei pagal reglamentuotą atstumą numatoma aikštelių patenka į nuožulnaus ruožo viduri);
- 76.4. parenkamas didesnio pločio pėsčiųjų, pėsčiųjų ir dviračių takas;
- 76.5. taikomos didesnio šiurkštumo, atsparesnės slydimui dangos;
- 76.6. atskiriami pėsčiųjų ir dviratininkų srautai bendruose pėsčiųjų ir dviračių takuose.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-183](#), 2023-06-08, paskelbta TAR 2023-06-08, i. k. 2023-11368

77. Pėsčiųjų takų, aikščių, parkų ir kitų viešujų erdvų takų paviršius turi būti tvirtas, neklampus, stabilus, neslidus sudrėkus, ant jo neturi kauptis lietaus vanduo. Bet kokie nelygumai, iškilumai ar įdubos tako paviršiuje neturi viršyti 5 mm, matuojant vertikaliai nuo aukščiausio iki žemiausio tako paviršiaus taško (šis reikalavimas netaikomas trinkelų dangų ir plokščių dangų siūlėms). Paviršiaus nuotekų surinkimo grotelės turi būti išdėstytes už pritaikytos trasos (maršruto) ribų. Kitu atveju grotelės išdėstomas pagal ISO 21542:2011 7.13 papunkčio [5.10] reikalavimus.

78. Miestų, miestelių ir kaimų pėsčiųjų trasose ne rečiau kaip kas 500 m (išskyru atvejus, nurodytus 75 punkte) turi būti įrengtos mažiausiai 2 700 mm ilgio ir 1 200 mm pločio poilsio aikštelių. Poilsio aikštelių turi būti vienos žmonėms atsisesti ir laisva ne mažesnė kaip 900 mm pločio ir 1200 mm ilgio erdvė vežimėliais judantiems asmenims.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-183](#), 2023-06-08, paskelbta TAR 2023-06-08, i. k. 2023-11368

79. Kiekvienoje atskiroje apžvalgos aikštelių turi būti ne mažesnė kaip 1800 mm x 1200 mm dydžio laisva aikštelių žmonėms prieiti. Apžvalgos aikštelių aptvėrimas įrengiamas ištisinis arba

dvigubų turėklų 800 mm ir 1200 mm aukštyje nuo dangos paviršiaus. Aptvarų nepermatomos dalys turi būti įrengiamos ne aukštesnės kaip 1100 mm visomis apžvalgos kryptimis. Apžvalgos aikštelėje turi būti bekliūtė manevravimo erdvė ne mažesnė kaip 1500 mm skersmens.

XXII SKYRIUS **VIEŠASIS SUSISIEKIMAS**

80. Viešojo susisiekimo stotelij peronai (aikštelės), keleivių paviljonai turi būti pritaikyti riboto judumo asmenims ir gyvenamosiose vietovėse jungtis su prieinama judėjimo trasa, įrengta pagal ISO 21542:2011 7 skyriaus [5.10] reikalavimus.

81. Peronų (aikštelėj) ir keleivių paviljonų grindinio paviršius turi būti tvirtas ir stabilus, o grindinio nuolydis bet kuria kryptimi negali būti didesnis kaip 1:50 (2 proc.). Mažiausias peronų (aikštelėj) ilgis – 2 440 mm, o plotis – 1 500 mm.

82. Per visą viešojo susisiekimo stotelij peronų (aikštelėj) ilgį įrengiama 540 – 600 mm pločio taktilinė dėmesj atkreipianti struktūra, kuri nuo važiuojamosios dalies ar šaligatvio borto atitraukiama 300 mm. Peronų (aikštelėj) pradžioje ir pabaigoje statmenai taktilinei dėmesj atkreipiančiai struktūrai per visą šaligatvio plotį įrengiama 540 – 600 mm pločio taktilinė dėmesj atkreipianti struktūra.

STATINIŲ, KURIE TURI BŪTI PRITAIKOMI SPECIALIESIEMS NEĮGALIŲJŲ POREIKIAMS, SĄRAŠAS

1. Gyvenamieji pastatai:
 - 1.1. gyvenamosios paskirties (trijų ir daugiau butų (daugiabučiai) pastatai (namai);
 - 1.2. gyvenamosios paskirties (įvairių socialinių grupių asmenims) pastatai (namai).
 2. Negyvenamieji pastatai:
 - 2.1. viešbučių paskirties pastatai;
 - 2.2. administracinės paskirties pastatai; prekybos paskirties pastatai;
 - 2.3. paslaugų paskirties pastatai; maitinimo paskirties pastatai;
 - 2.4. transporto paskirties pastatai;
 - 2.5. garažų paskirties pastatai (automobilių saugyklos);
 - 2.6. gamybos ir pramonės paskirties pastatai;
 - 2.7. kultūros paskirties pastatai; mokslo paskirties pastatai;
 - 2.8. gydymo paskirties pastatai;
 - 2.9. poilsio paskirties pastatai;
 - 2.10. sporto paskirties pastatai;
 - 2.11. religinės paskirties pastatai;
 - 2.12. specialiosios paskirties pastatai, išskyrus karinių vienetų pastatus, priešgaisrinių ir gelbėjimo tarnybų pastatus, kuriuose specialiesiems neįgaliųjų poreikiams turi būti pritaikytos tik lankytojams skirtos patalpos;
 - 2.13. kitos paskirties pastatai (pastatai, kuriuose numatomi lankytojų srautai).
 3. Susisiekimo komunikacijos:
 - 3.1. keliai;
 - 3.2. gatvės;
 - 3.3. kiti transporto statiniai (tarp jų automobilių saugyklos).
 4. Inžineriniai statiniai:
 - 4.1. sporto paskirties inžineriniai statiniai;
 - 4.2. kitos paskirties inžineriniai statiniai (statiniai, kuriuose numatomi lankytojų srautai).
-

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. [D1-183](#), 2023-06-08, paskelbta TAR 2023-06-08, i. k. 2023-11368
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2019 m. lapkričio 4 d. įsakymo Nr. D1-653 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ patvirtinimo“ pakeitimo